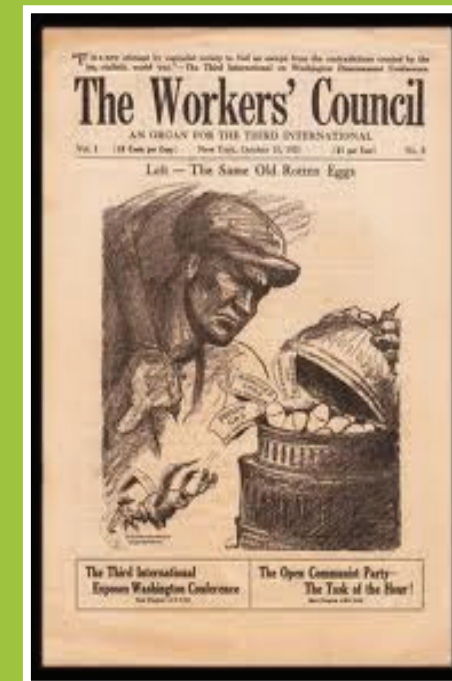

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΤΑΣΗ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ, Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ & ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ

Ο θεσμός του συνδικάτου ήταν η πραγματική έκφραση της εργατικής ταξικής πάλης, τόσο όσον αφορά τις συνθήκες που επικρατούσαν στη βάση (άνοδος του καπιταλισμού και ελεύθερος ανταγωνισμός) όσο και στο εποικοδόμημα (σχέσεις μεταξύ κράτους-τάξης-συνδικάτων) του δεκάτου ενάτου αιώνα. Αυτό έχει αλλάξει. Το συνδικάτο έχει χάσει αυτό το ειδικό χαρακτηριστικό. Ο «εκφυλισμός» των παλιών συνδικάτων έχει γίνει μια καθολική διαδικασία, η οποία –αφήνοντας κατά μέρος τα θεωρητικά επιχειρήματα- μας αναγκάζει να ξανασκεφτούμε.

Τα συνδικάτα ιδρύθηκαν τη δεκαετία του 1800 ως ένα όργανο πάλης και έγιναν «θεσμικά συνδικάτα» λόγω της φύσης τους (το σύνολο των χαρακτηριστικών που τα προσδιορίζει) και όχι εξαιτίας των λαθών ή των προδοσιών του ενός ή του άλλου ηγέτη (...)

Οι κομμουνιστές πρέπει να διατηρούν «τη γραμμή τους κατά των συνδικάτων προς όφελος της αυτοοργάνωσης του προλεταριάτου». Παρά το γεγονός ότι η τάξη μπορεί να δημιουργήσει τα δικά της όργανα για να παλέψει για τα αιτήματά της, ακόμη και χωρίς την παρουσία των επαναστατών, οι κομμουνιστές πρέπει να κάνουν την προπαγάνδα και τις προτάσεις τους και να παίζουν ενεργό ρόλο στον αυτοοργανωμένο αγώνα: στις εργατικές συνελεύσεις και στις επιτροπές δράσης. Με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει πάντοτε να προσπαθούν να παράσχουν ένα κομμουνιστικό πολιτικό πλαίσιο.

- το ένζυμο -